

Six

Cârdei V. Mariana

Legănându-te alene,
cu codița fluturând,
tu veneai timid spre mine,
aerul adulmecând.

Și luându-te în brațe,
când în ochi eu te-am privit,
inima-mi bătea nebună...
m-am îndrăgostit.

Six, motan siberian,
cu blănița moale,
mi-a adus în viața mea
clipe de-ncântare.

Ca un tigrișor vărgat,
are ochii de agat,
nasul păs, negre lăbuțe
ca niște pernuțe.

Tandru face-o plecăciune
și-și îndreaptă coada,
cu urechile ciulite
își privește prada.

Nici o șansă nu mai are
porumbelul care
se așează pe o cracă,
toropit de soare.

Și la masă uneori
mâncam împreună
- una mie, una ție,
de ce mai puține mie?

Cu lăbuța semn îmi face
să-ndrept greșeala
că și lui friptura-i place,
cum o face mama.

La sfârșit de săptămână,
când stăteam la masă,
el era primul servit,

ca un domn acasă.

După ce-și umplea burtica
și se alinta,
în poziții cam ciudate
lenevea pe canapea.

Și apoi, spre asfințit,
când se lăsa seara,
pisicuțele vecine
îi țineau cărarea.

Că era focos motanul,
tare iubăreț
și-l chemau toate în noapte:
- vino, Sixuleț!